JUDECĂTORIA BĂLȚI
sediul Central

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

2 octombrie 2026 **municipiul Bălți**

Dosarul nr. 5r-243/2026
Nr. PIGD 4-26102689-09-5r-11082026

Judecătoria Bălți, sediul central,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul **Dumitru DAREA**

Grefierului **Roxana CAPBĂTUT**

în lipsa contestatarului **Ghenadie TOCAIUC** și a agentului constatator **Vitalie BARABOI**, care au solicitat examinarea în absență, precum și în lipsa apărătorului **Iulian PLEȘCA** și a persoanei interesate *****, legal citați,

examinând în ședință publică, în limba română, contestația lui Ghenadie Tocaiuc împotriva deciziei nr. ***** din 30 iulie 2026 a agentului constatator Vitalie Baraboi din cadrul Direcției generale teritoriale „Nord" a Centrului Național Anticorupție, privind încetarea procesului contravențional în privința *****, născută la *****, domiciliată în municipiul *****, angajată a *****, în baza art. 312² din Codul contravențional,

C O N S T A T Ă:

I. Obiectul cauzei și desfășurarea procedurii

Prin decizia nr. ***** din 30 iulie 2026, agentul constatator Vitalie Baraboi din cadrul Direcției generale teritoriale „Nord" a Centrului Național Anticorupție a încetat procesul contravențional pornit în privința angajatei ***** *****, în baza art. 312² din Codul contravențional, reținând temeiul prevăzut de art. 441 alin. (1) lit. a) din același cod.

Ghenadie Tocaiuc a contestat această decizie prin cererea datată 1 august 2026, înregistrată la CNA la 3 august 2026, cu nr. *****. Contestația și materialele au fost înregistrate la Judecătoria Bălți în dosarul nr. 5r-243/2026. Contestatarul solicită admiterea contestației, declararea nulității deciziei ca fiind ilegală și neîntemeiată și reluarea investigațiilor, cu obligarea agentului constatator să înlăture încălcările invocate.

Examinarea în fond a avut loc în ședința publică din 22 septembrie 2026. Agentul constatator și contestatarul, legal citați, au solicitat examinarea în lipsă. Prin cererea sa, contestatarul a solicitat judecarea cauzei și în absența apărătorului Iulian Pleșca. Apărătorul și ***** au fost legal citați și nu s-au prezentat. Instanța a dispus continuarea examinării în condițiile art. 455 din Codul contravențional. Neprezentarea nu constituie recunoașterea argumentelor adversarului și nici renunțare la garanțiile procesuale.

În cadrul ședinței de judecată, au fost cercetate contestația, referința agentului constatator, actele de pornire și înregistrare a procesului, plângerea inițială cu anexele, corespondența, procesele-verbale de audiere a contestatarului, a persoanei vizate și a martorului *****, actele privind prelungirea examinării, ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 15 iunie 2026 cu documentele ridicate, decizia contestată și actele de expediere a acesteia.

II. Susținerile participanților

Argumentele contestatarului

Ghenadie Tocaiuc susține că verificarea CNA a fost unilaterală și incompletă, iar concluzia de inexistență a contravenției contrazice recunoașterea întârzierii de către *****, declarațiile superiorului acesteia și constatările anchetei de serviciu. Arată că simpla enumerare a audierilor și interpelărilor nu dovedește cercetarea efectivă a împrejurărilor relevante.

Contestatarul pune în discuție executarea încheierii Judecătoriei Soroca, sediul Florești, din 27 ianuarie 2026, prin care Inspectoratului de Poliție Soroca i s-a cerut să întreprindă măsuri pentru identificarea și remiterea materialelor necesare examinării unei alte contestații. Consideră că întârzierea primei interpelări nu este justificată printr-o referire generală la volumul de muncă. Solicită verificarea numărului sarcinilor repartizate, a posibilității de a cere ajutor și a motivelor pentru care executarea a fost încredințată unei angajate care nu avea calitatea de agent constatator în cauza inițială.

În opinia sa, trebuiau clarificate consecințele anchetei de serviciu și raportul dintre recunoașterea abaterii și soluția de încetare. Invocă afectarea accesului la justiție și a posibilității de apărare, inclusiv în procedurile legate de materialul inițial, și se referă la art. 374, 378, 381, 442, 443 și 448 din Codul contravențional, la normele privind obligațiile de serviciu ale polițistului, la disciplina muncii și la art. 6 din Convenția europeană a drepturilor omului.

Contestatarul mai menționează că, la redactarea contestației, materialele nu fuseseră consultate, iar avocatul se afla în concediu, rezervându-și dreptul de a completa argumentele.

Poziția agentului constatator

Prin referința nr. 1*****din 22 septembrie 2026, Vitalie Baraboi solicită respingerea contestației și menținerea deciziei. Susține că au fost administrate probele relevante, că persoana vizată a întreprins demersuri pentru executarea încheierii și că originalele se aflau la alte autorități, fiind ulterior atașate unei cauze penale aflate în judecată.

Agentul invocă insuficiența personalului și volumul de muncă al Serviciului statistic. Consideră că întârzierea constatată în ancheta de serviciu nu demonstrează neglijența

contravențională și că materialele nu justifică tragerea la răspundere în baza art. 312². Instanța verifică aceste explicații prin raportare la probe și la condițiile normei, fără a atribui referinței valoare probatorie prestabilită.

III. Competența și admisibilitatea contestației

În temeiul art. 395 alin. (1) pct. 2) și alin. (1¹), coroborat cu art. 448 din Codul contravențional, Judecătoria Bălți este competentă să examineze contestația împotriva deciziei emise de agentul DGT „Nord" a CNA. Competența CNA de constatare în materia art. 312² rezultă din art. 401. Atribuția de constatare presupune verificarea existenței faptei și nu obligă agentul să formuleze o acuzație atunci când constată un temei de încetare prevăzut de art. 441.

Contestatarul a sesizat autoritatea și a fost audiat în calitate de victimă. Dreptul său de a ataca decizia rezultă din art. 387 alin. (3) lit. d) și art. 448 alin. (1); el nu este condiționat de stabilirea prealabilă a vinovăției persoanei vizate.

Contestația înregistrată la 3 august 2026 împotriva deciziei din 30 iulie 2026 respectă termenul de 15 zile, inclusiv dacă acesta este calculat de la emiterea actului. Nu este necesară repunerea în termen. Data ulterioară a înregistrării dosarului în instanță nu poate fi opusă autorului unei contestații depuse în termen la autoritatea emitentă.

Instanța verifică legalitatea și temeinicia deciziei de încetare prin examinarea suficienței investigației CNA, a raportului dintre măsura internă și răspunderea contravențională și a întrunirii elementelor art. 312² din Codul contravențional.

IV. Suficiența verificărilor efectuate de agentul constatator CNA

În raport cu art. 381 alin. (4), art. 425 și art. 440 din Codul contravențional, verificarea este suficientă atunci când permite stabilirea împrejurărilor relevante pentru existența faptei și pentru vinovăția persoanei. Nu este suficientă simpla enumerare a actelor efectuate; trebuie examinat ce împrejurare lămurește fiecare probă și dacă au fost verificate atât datele acuzatoare, cât și explicațiile persoanei vizate.

În speță, agentul CNA a verificat cele patru împrejurări determinante: sarcina încredințată angajatei, conduita acesteia după repartizare, explicația întârzierii și posibilitatea de a obține materialele originale. Încheierea Judecătoriei Soroca din 27 ianuarie 2026, actele de evidență și fișa postului stabilesc conținutul însărcinării și persoana responsabilă. Interpelările și răspunsurile procuraturilor și instanței stabilesc acțiunile întreprinse și circuitul materialelor. Declarațiile lui Ghenadie Tocaiuc, ale persoanei vizate și ale lui *****, împreună cu ancheta de serviciu, permit confruntarea acuzației de tergiversare cu explicațiile referitoare la condițiile de lucru.

Probele nefavorabile angajatei nu au fost omise: dosarul cuprinde recunoașterea întârzierii, confirmarea ei de către superior și constatarea internă privind neexecutarea la timp a sarcinii. Nu era necesară administrarea altor probe pentru a demonstra din nou întârzierea, deja stabilită. Problema care necesita apreciere era dacă această întârziere rezultase dintr-o atitudine neglijentă sau neconștiincioasă în sensul art. 312².

Declarația contestatarului dovedește conținutul sesizării și explică interesul său în executarea promptă a încheierii. În privința cauzelor întârzierii, ea trebuie însă confruntată cu probele referitoare la activitatea serviciului, întrucât nemulțumirea față de durata procedurii nu stabilește, singură, conduita culpabilă a unei anumite persoane. Agentul a realizat această confruntare prin

audierea angajatei și a superiorului, precum și prin obținerea actelor anchetei de serviciu. Prin urmare, concluzia internă nu a fost singura sursă pe care s-a sprijinit soluția CNA.

Explicația privind volumul de lucru nu provine exclusiv de la persoana vizată. Ea este confirmată de superiorul care repartizase sarcina și apare în explicația dată în ancheta de serviciu, cu indicarea activităților de evidență și a deficitului de personal. Poziția ierarhică a martorului impune prudență, însă nu înlătură valoarea informațiilor sale despre organizarea serviciului. Aceste date au putut fi apreciate împreună cu documentele care confirmă demersurile efectiv întreprinse.

Contestatarul solicită o evidență cantitativă a tuturor sarcinilor și verificarea posibilității de a cere ajutor. Lipsa unei asemenea inventarieri nu face, prin ea însăși, cercetarea insuficientă: un număr de lucrări nu stabilește automat timpul necesar executării lor sau ordinea priorităților. În cauză au fost verificate natura activității, personalul disponibil și intervenția superiorului. Absența unei cereri scrise de ajutor nu dovedește că dificultățile invocate erau inexistente, în condițiile în care superiorul le cunoștea și a discutat executarea însărcinării.

Suficiența cercetării nu trebuie confundată cu suficiența probelor pentru sancționare. O cercetare care cuprinde împrejurările relevante poate conduce și la concluzia că acuzația nu este dovedită. Totuși, prezumția de nevinovăție nu ar putea acoperi omiterea unei verificări decisive. În speță, împrejurarea pretins omisă — influența condițiilor de lucru asupra executării — a fost investigată prin audieri și prin actele anchetei interne. Lipsa unei inventarieri exhaustive a lucrărilor limitează precizia explicației privind suprasolicitarea, dar nu înseamnă că aceasta a fost acceptată fără nicio verificare. Probele astfel obținute trebuie evaluate pentru ceea ce demonstrează efectiv, fără a le atribui nici putere exoneratoare absolută, nici lipsă totală de relevanță.

Prin urmare, verificările CNA au fost suficiente pentru soluționarea sesizării. Această concluzie nu înseamnă că fiecare argument al deciziei este corect. Existența unor demersuri ulterioare nu exclude o executare inițială necorespunzătoare, iar lipsa originalelor din gestiunea inspectoratului nu justifică automat întârzierea primei interpelări. Aceste erori de apreciere sunt examinate pe fond, fără a echivala cu lipsa cercetării efective.

Cererea de anulare nu este susținută nici de invocarea art. 442–443, care reglementează procesul-verbal cu privire la contravenție, în timp ce actul atacat este o decizie de încetare supusă controlului prevăzut de art. 448. Mențiunea că dosarul nu fusese consultat la redactarea contestației nu identifică o cerere de acces refuzată ori o probă pe care contestatarul să fi fost împiedicat să o prezinte. Aceste argumente nu stabilesc o încălcare procesuală care să impună anularea.

V. Raportul dintre măsura luată în ancheta de serviciu și răspunderea contravențională

Premisa potrivit căreia ***** ar fi fost sancționată disciplinar trebuie precizată. Concluzia anchetei ***** nr. 21, aprobată la 19 martie 2026, a constatat tergiversarea și a propus remedierea prin alte măsuri decât sancționarea disciplinară, respectiv nestabilirea sporului pentru performanță la evaluarea trimestrială. Angajata a confirmat neacordarea sporului. Nu rezultă aplicarea uneia dintre sancțiunile disciplinare prevăzute la art. 58 alin. (1) din Legea nr. 288/2016; neacordarea sporului nu este enumerată printre acestea.

Articolul 56 alin. (1) din Legea nr. 288/2016 distinge răspunderea disciplinară, civilă, contravențională și penală. Articolul 57 privește încălcarea culpabilă a regulilor profesionale, inclusiv a cerințelor fișei postului. În schimb, răspunderea contravențională presupune întrunirea

elementelor unei fapte prevăzute de Codul contravențional. Din aceste norme nu rezultă că orice abatere de serviciu atrage obligatoriu și o sancțiune contravențională.

Nici concluzia inversă nu este admisibilă: autoritatea nu poate evita aplicarea legii contravenționale doar pentru că apreciază o măsură internă ca fiind suficientă. Dacă elementele art. 312² sunt dovedite și nu există un temei legal de înlăturare a răspunderii, măsura privind sporul de performanță nu poate ține locul soluției cerute de Codul contravențional.

Așadar, criteriul de soluționare nu este dacă pierderea sporului a fost suficient de severă pentru angajată. O asemenea comparație între intensitatea măsurilor ar deplasa analiza de la condițiile răspunderii la oportunitatea sancționării. Agentul CNA nu putea menține cauza numai în sfera raporturilor de serviciu dacă probele demonstrau contravenția; în aceeași măsură, nu putea constata contravenția exclusiv pentru a completa reacția considerată prea blândă a angajatorului. În ambele ipoteze, calificarea trebuie să rezulte din fapta dovedită și din cerințele art. 312².

Distincția dintre formele de răspundere a fost explicată de Curtea Constituțională în Hotărârea nr. 24 din 14 septembrie 2016, §§ 72–76: răspunderea disciplinară privește încălcarea îndatoririlor profesionale, iar răspunderea întemeiată pe o normă de incriminare reclamă condițiile acelei norme. Considerentele sunt relevante pentru această distincție, fără a transforma dispozițiile statutare examinate în anul 2016 în temeiul normativ al prezentei cauze.

Constatarea internă păstrează valoare de probă asupra întârzierii, chiar dacă nu obligă instanța în privința încadrării juridice. Această distincție explică de ce aceeași împrejurare poate justifica o apreciere profesională nefavorabilă, fără ca actul intern să dovedească, prin el însuși, toate condițiile răspunderii contravenționale. Instanța nu înlătură constatarea abaterii, ci verifică în mod autonom dacă probele pe care ea se sprijină susțin și elementul subiectiv cerut de norma contravențională.

În consecință, CNA era obligat să verifice separat existența contravenției, indiferent de rezultatul anchetei de serviciu, ceea ce a și făcut. Instanța nu validează aici legalitatea calculării sporului salarial, care nu este obiectul contestației. Răspunsul la argumentul contestatarului este că măsura internă nu impunea automat tragerea la răspundere contravențională, dar nici nu o putea exclude. Legalitatea încetării depinde exclusiv de analiza elementelor art. 312², expusă în continuare.

VI. Întrunirea elementelor contravenției prevăzute de art. 312²

Articolul 312² sancționează neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare de către o persoană publică a obligațiilor de serviciu prevăzute de lege, ca rezultat al unei atitudini neglijente sau neconștiincioase, dacă fapta nu întrunește elementele unei infracțiuni. În raport cu art. 8, 10, 14 și 375 din Codul contravențional, trebuie dovedite atât încălcarea obligației concrete, cât și vinovăția persoanei. O întârziere poate constitui executare necorespunzătoare; nu este necesară abandonarea totală a sarcinii.

Calitatea persoanei și obligația concretă

***** ocupa, potrivit ordinului nr. *****din 17 octombrie 2025, o funcție publică cu statut special în Serviciul statistic al IP Soroca. Încheierea din 27 ianuarie 2026 i-a fost repartizată la 30 ianuarie 2026. Punctul 14 subpct. 4) și 12) al fișei postului individualizează obligația de examinare a solicitărilor și de executare la timp a sarcinilor. Calitatea cerută de norma contravențională și existența însărcinării sunt, așadar, stabilite.

Sarcina consta în efectuarea demersurilor pentru identificarea și remiterea materialului *****din 9 octombrie 2025. Ea nu presupunea soluționarea contestației rutiere de către angajată. Lipsa calității de agent constatator în acea cauză nu o exonera de executarea corespondenței repartizate și nici nu impunea încredințarea acestei activități exclusiv agentului Tamazlîcari.

Conduita efectivă

Prima interpelare a fost formulată la 18 februarie 2026, după 19 zile calendaristice de la repartizare. Anul „2025”, reprodus în unele înscrisuri, este infirmat de explicația manuscrisă din 11 martie 2026 și de succesiunea documentelor, care plasează interpelarea în executarea încheierii din ianuarie 2026. Întârzierea este confirmată de angajată, de ***** și de ancheta de serviciu. Cerința executării urgente nu dispare pentru că încheierea nu fixa un termen exprimat în zile.

După răspunsul Procuraturii Soroca din 3 martie 2026, care indica transmiterea materialului la alte autorități, la 5 martie 2026 a fost adresată o nouă solicitare Procuraturii municipiului Chișinău. Răspunsul din 20 martie 2026 a confirmat anexarea documentelor la cauza penală nr. *****. Demersul IP Soroca din 26 martie 2026 și răspunsurile Judecătoriei Soroca din 29 aprilie și 8 mai 2026 confirmă aflarea lor în dosarul penal nr. ***** și refuzul restituirii.

Rezultă două situații diferite: întârzierea inițială a interpelării, care privește conduita angajatei, și neobținerea originalelor, care depindea de autoritățile deținătoare. A doua nu poate fi imputată angajatei ca și cum aceasta ar fi avut dreptul să dispună unilateral restituirea. Totodată, ea nu justifică retroactiv prima întârziere. Instanța nu întemeiază soluția pe teza CNA privind o interdicție absolută de eliberare a originalelor sau a copiilor, ci pe lipsa unei puteri de dispoziție a persoanei vizate asupra actelor aflate în dosarul penal.

Interpelarea din 5 martie 2026, formulată după comunicarea răspunsului din 3 martie, prezintă relevanță pentru aprecierea conduitei în ansamblu: ea confirmă continuarea demersurilor în funcție de informația primită. Acest fapt nu șterge întârzierea inițială, dar nici nu poate fi ignorat atunci când se susține că angajata a neglijat executarea însărcinării în întregul ei. Corespondența ulterioară a inspectoratului explică de ce rezultatul urmărit nu a fost obținut; ea nu dovedește, fără individualizare, o omisiune personală continuă a aceleiași angajate, care a declarat că din 20 martie 2026 activa în alt sector.

Atitudinea neglijentă sau neconștiincioasă

Proba cea mai puternică în susținerea contestației este recunoașterea întârzierii, coroborată cu constatarea abaterii de serviciu. Ea demonstrează executarea tardivă, însă trebuie apreciată integral: angajata a explicat concomitent deficitul de personal și îndeplinirea activităților curente de evidență. ***** a confirmat aceste condiții, iar explicația din ancheta de serviciu indică lucrările concrete invocate. Prin urmare, justificarea nu se reduce la o afirmație izolată, formulată numai după declanșarea procedurii contravenționale.

Aceste probe susțin existența unor dificultăți reale de organizare a serviciului. Ele nu transformă suprasolicitarea într-o scutire generală de răspundere, dar împiedică deducerea automată a atitudinii neglijente numai din intervalul de 19 zile. Dosarul nu oferă suficiente elemente pentru a reține că întârzierea a rezultat din lipsa de diligență personală, iar nu din condițiile de lucru confirmate. Împrejurarea că superiorul a intervenit și a semnat interpelarea este compatibilă cu ambele explicații și nu înlătură acest dubiu.

Instanța examinează și explicația contrară: o însărcinare urgentă putea reclama inițiativă mai rapidă, iar recunoașterea întârzierii susține această critică. Totuși, pentru constatarea contravenției nu este suficient să se arate că o conduită mai eficientă era dezirabilă. Trebuie stabilit că neexecutarea corespunzătoare a fost rezultatul atitudinii personale prevăzute de normă. Probele privind deficitul de personal și sarcinile curente fac plauzibilă o explicație legată de organizarea serviciului; durata scursă și intervenția superiorului nu o infirmă în mod concludent. Din acest motiv, instanța nu poate transforma aprecierea că angajata ar fi putut lucra mai prompt într-o constatare certă a vinovăției contravenționale.

Recunoașterea unei deficiențe profesionale nu reprezintă o calificare juridică obligatorie pentru instanță. Potrivit art. 425, nici declarația persoanei, nici concluzia anchetei de serviciu nu au valoare prestabilită. Pentru sancționarea contravențională trebuie dovedită atitudinea cerută de art. 312², nu doar existența unei aprecieri interne nefavorabile. În prezenta cauză, acest element nu este dovedit cu certitudinea necesară unei constatări de vinovăție.

Dubiul reținut privește, astfel, cauza executării tardive și imputabilitatea ei personală, nu existența însărcinării ori data primei interpelări. El se întemeiază pe împrejurări concrete din probatoriu, nu pe posibilitatea teoretică a unei explicații favorabile. Angajata nu este obligată să demonstreze imposibilitatea absolută de a acționa mai devreme pentru a beneficia de art. 375. Totodată, instanța nu constată pozitiv o asemenea imposibilitate: reține numai că probele examinate nu permit excluderea explicației referitoare la condițiile de lucru și, prin urmare, nu susțin o concluzie de vinovăție în condițiile legii.

Lipsa intenției de a obstrucționa justiția și lipsa unor consecințe agravante nu constituie motivele acestei concluzii: art. 312² nu impune o asemenea intenție și nici un prag valoric al prejudiciului. Decisiv este faptul că, după coroborarea probelor acuzatoare cu cele privind condițiile de executare, rămâne un dubiu asupra atitudinii neglijente sau neconștiincioase imputabile personal angajatei. Articolul 375 impune interpretarea lui în favoarea persoanei vizate.

În consecință, nu sunt dovedite cumulativ elementele contravenției prevăzute de art. 312². Încetarea se menține pentru acest motiv, nu deoarece neacordarea sporului ar reprezenta o sancțiune suficientă și nici pentru că întârzierea ar fi fost inexistentă. Temeiul art. 441 alin. (1) lit. a) privește lipsa faptului contravențional dovedit în ansamblul elementelor sale.

Soluția asupra contestației

Verificarea CNA a acoperit împrejurările necesare soluționării plângerii; măsura internă nu înlocuiește și nu impune răspunderea contravențională; pe fond, vinovăția cerută de art. 312² nu este dovedită. Aceste constatări justifică respingerea contestației și menținerea încetării, cu motivarea proprie a instanței.

Menținerea soluției de încetare nu echivalează cu aprobarea întârzierii și nici cu preluarea integrală a motivării agentului. Controlul judecătoresc presupune verificarea rezultatului juridic printr-o apreciere proprie a probelor. În acest cadru, instanța a înlăturat argumentele insuficiente privind lipsa omisiunii totale și pretinsa excludere a răspunderii prin măsura internă, dar a constatat că rezultatul final rămâne justificat prin nedovedirea elementului subiectiv. Anularea deciziei numai pentru a repeta verificarea unor împrejurări deja stabilite nu ar înlocui proba care lipsește pentru o constatare de vinovăție.

Cererea de reluare a investigațiilor nu poate fi admisă prin simpla retrimitere a dosarului. În Avizul consultativ din 10 septembrie 2025, dosarul nr. 1avc-2/2025, §§ 31 și 36, CSJ a delimitat

controlul unei decizii adoptate după examinarea efectivă a cauzei de situația trecerii materialului la rebut: art. 462 nu permite retrimiterea pentru cercetare suplimentară în prima ipoteză. În speță există o investigație efectivă și probe care permit soluționarea fondului.

Instanța a răspuns astfel argumentelor determinante ale contestației, potrivit exigenței motivării explicate de CtEDO în Ruiz Torija împotriva Spaniei, nr. 18390/91, 9 decembrie 1994, § 29. Celelalte susțineri nu schimbă constatările asupra cercetării, raportului dintre formele de răspundere și lipsei probării cumulative a elementelor art. 312².

În temeiul art. 375, 395, 425, 441 alin. (1) lit. a), 448, 458, 460–463 și 468 din Codul contravențional, instanța de judecată

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se respinge ca neîntemeiată contestația depusă de Ghenadie Tocaiuc împotriva deciziei nr. ***** din 30 iulie 2026, emise de agentul constatator Vitalie Baraboi din cadrul Direcției generale teritoriale „Nord” a Centrului Național Anticorupție.

Se menține soluția de încetare, în temeiul art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravențional, a procesului contravențional pornit în privința *****, născută la *****, în baza art. 312² din Codul contravențional.

Copia hotărârii se comunică participanților la proces în condițiile art. 463 din Codul contravențional.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Nord, prin intermediul Judecătoriei Bălți, sediul central, în termen de 15 zile de la pronunțare sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de judecare a cauzei, de la data înmânării copiei hotărârii, în condițiile art. 468 alin. (1) din Codul contravențional.

Hotărârea pronunțată integral la 02 octombrie 2026.

Președintele ședinței,
judecătorul **Dumitru DAREA**